

Oslo, 29. september 2019

Høringsuttalelse – Nasjonal ramme for vindkraft på land

Det norske folk er tatt på senga. Majoriteten av oss har ikke fått med seg hvilken omfattende rasering som er på gang rundt om i Norge. Vi har stolt på at våre folkevalgte og offentlige etater som er satt til å forvalte vår felles naturarv, gjør nettopp dette. Men den gang ei. I sitt høringsbrev skriver NVE v/ Kjetil Lund følgende:

«NVE har lagt vekt på å unngå konflikter med viktige naturområder og tatt betydelig hensyn til aktuelle tema, for eksempel friluftsliv, støy, fugle- og dyreliv, kulturminner og reindrift»

Dersom NVE hadde fulgt disse retningslinjene, hadde ikke **ett eneste** av de utbygde områdene langs kysten eller i fjellheimen blitt realisert! Bestemmelser som skulle vernet det mest verdifulle vi har, settes til side. Naturen har ikke rettsvern. Vi er vitne til irreversible ødeleggelser. Fjell sprenges i fillebiter, fiskevann og bekker skades, myrer endevendes, gammel skog hugges, viktige fugletrekk sperres, fugler og insekter dør i møte med turbinvingene. Tysk vindindustri dreper 1200 tonn insekter årlig – mens forskere roper varsko mot katastrofal insektsdød. Skjæringer, digre fyllinger og kilometer med anleggsveier, pløyer gjennom terreng der det før knapt nok har vært en sti. Hvert fundament består av tonnevis armering og betong, og ved foten av hver turbin kreves en oppstillingsplass på størrelse med en halv fotballbane.

Utbygginger skjer i strid med kommunale planer og med store avvik og endrede forutsetninger. Mange av konsesjonene er gitt mot anbefalinger fra Miljødirektoratet. Det er gitt konsesjoner på steder der utbygging truer naturmangfoldet, og sårbare arters leveområder. I Sørmarksfjellet har man påvist hubro, Norges største ugle og en art som er rødlistet og sterkt truet.

“Vindkraft på land vil alltid i noen grad gå ut over andre natur- eller samfunnsverdier. Det innebærer at beslutninger om vindkraft alltid vil innebære en avstemming av ulike hensyn” (Nasjonal ramme for vindkraft/Kjetil Lund). Hvem har rett til å «avstemme» ulike hensyn der Naturen blir den tapende part? Hvilken verdi har man da satt på Naturen? FNs Naturpanel hevder at tap av naturmangfold er en like stor trussel mot verden som klimaendringene.

Når det gjelder hensyn til folks livskvalitet og helse, er også myndighetenes holdning skremmende arrogant. Ved henvendelse til NVE nylig fikk jeg beskjed om at infralyd ikke er tema – «det tror vi ikke på». Hvordan er det mulig, når erfaring viser at folk blir syke, med stress og søvnproblemer av å bo i nærheten av vindturbiner? Med støy, rumling og skyggekast, og ikke minst visuell forspøling. Det finnes utallige utredninger om naturens betydning for folkehelse. **«Naturen gir oss et mangfold av positive opplevelser. Disse fletter seg i hverandre til en helhet – en totalopplevelse som virker mentalt oppbyggende. I økende grad er man også blitt klar over den verdien det ligger i å vite at natur i et visst omfang finnes og er tilgjengelig dersom du har ønske eller behov for å oppsøke den. Internasjonalt snakker man om “existence value” – eller verdien av naturens blotte eksistens og tilgjengelighet»** (Fra rapporten «Naturopplevelse, friluftsliv og vår psykiske helse» (Nordisk miljøprosjekt, Miljøvern-departementet 2009).

Lavfrekvent støy trenger inn i hus, og blir sammenlignet med følelsen man får i kroppen fra en lastebil som står på tomgang. **«Hvis man skal unngå støy fra store vindmøller, bør man helst bo 3500 meter unna»** (ref. professor Henrik Møller, avdeling for akustikk, Aalborg universitet). Mens Tyskland har innført 10x-regelen, er det i Norge kun anbefalt 4 ganger turbinens høyde som avstand til bebyggelse.

Når man dessuten vet at all planlagt utbygging i Norge – med den ufattelige raseringen av natur dette ville medføre – ikke vil kunne dekke mer enn ca. 0,2 promille av Tysklands energibehov, blir dette enda mer absurd!

Vindindustrien har for mange lokalsamfunn blitt et mareritt ingen kunne forestille seg. **«Vi trenger noe uforgjengelig, noe som varer lenge. Noe som var der før oss, og – trodde vi – skulle ligge der etter oss. Slik er det for mange i dette fjellandet vårt. Og når det sprenges bort, når horisontene som har rammet inn livene våre ødelegges av mengder av vindturbiner, når det uforgjengelige gjøres om til industriområder – da er det noe i oss som dør.»** (Offer for vindkraftutbygging).

Vindkraft er ikke bærekraftig – det er en utvinningsindustri der råvaren er vår urørte natur. Naturen har verdi i seg selv, og er ikke bare en ressurs som kan utnyttes og ødelegges.

Stopp all vindkraftutbygging på land og trekk gitte konsesjoner tilbake!

Med hilsen
Anne Berit Bergo